

Ünlülerle
Dünyanın En Meşhur
MASALLARI

ÜNLÜLERLE DÜNYANIN EN MEŞHUR MASALLARI

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.

Genel Yayın Yönetmeni: Özlem Esmergül

Proje Koordinatörü: Nil Şenver - Yosun Güreli

Son Okuma: Devrim Yalkut

Kapak Tasarımı: Sedat Gösterikli

Genç Destek: Nisan 2024

Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN 978-625-6325-71-5

© Genç Destek

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekyayinlari.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Destek Dükkan

Yıkılmazlar Basım Yay. Prom. ve

Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad.

No. 62/B Bağcılar / İstanbul

Sertifika No. 45464

Tel. (0) 212 630 64 73

Genç Destek, Destek Yayınları'nın tescilli markasıdır.

ünlülerle
Dünyanın
En Meşhur
MASALLARI

genç destek

İÇİNDEKİLER

ROBIN HOOD / 15
GILGAMIŞ DESTANI / 23
DENİZKIZI / 31
HEIDI / 39
PİNOKYO / 47
KELOĞLAN İLE PADİŞAH / 55
KİBRİTÇİ KIZ / 63
DENİZCİ SİNBAD / 69
JACK VE FASULYE SIRIĞI / 77
PAMUK PRENSES VE YEDİ CÜCELER / 85
KRAL ÇIPLAK / 93
FARELİ KÖYÜN KAVALCISI / 101
HANSEL VE GRETEL / 109
GÜZEL VE ÇİRKİN / 117
ORMAN ÇOCUĞU / 125
PETER PAN / 133
KIRMIZI BAŞLIKLİ KIZ / 141
ÇİRKİN ÖRDEK YAVRUSU / 149
ALAADDİN'İN SİHİRLİ LAMBASI / 157
RAPUNZEL / 163

BREMEN MIZIKACILARI /	171
BAMBİ /	179
PRENSES VE BEZELYE TANESİ /	187
ALICE HARİKALAR DİYARINDA /	193
AĞUSTOSBÖCEĞİ İLE KARINCA /	201
KURŞUN ASKER /	209
ÇİZMELİ KEDİ /	217
ALİ BABA VE KIRK HARAMİLER /	223
ALTIN SAÇLI KIZ VE ÜÇ AYICIK /	229
ALTIN YUMURTLAYAN KAZ /	235
ASLAN VE FARE /	241
KURBAĞA PRENS /	247
KURT VE YEDİ KÜÇÜK OĞLAK /	253
KÜLKEDİSİ /	259
UYUYAN GÜZEL /	265
YALANCI ÇOBAN /	271
ZENCEFİLLİ KURABIYE ADAM /	277
TEŞEKKÜRLER /	283

Sevgili Okurlar,

Hepimiz masallarla büyüdük. Hayatı, iyiyi kötüyü, güzeli çirkini masallardan öğrendik. Onlardan ders aldık. Kökeni toplumlara, insani değerlere dayanan bu kısacık öykülerin bize açıldığı dev ufuklara kavuştuk. Masal dünyasının güzelliklerini benimsedik. Anlattıkları karakterlerle hayaller kurduk. Bugünlere geldik.

Ben de bir yayıncı olarak, zamansız ve yaşsız olduğuna inandığım bu rengârenk dünyanın peşini hiç bırakmadım. Çocuklara duyarlılık, empati ve kavrayış yeteneği kazandıracak bu sihirli kapı, ülkemizin her köşesinden her çocuğa açılsın istedim.

Bu amaçla Destek Yayınları olarak, Herkese Kitap Vakfı ve Gold Yapım'ın kurucusu Faruk Turgut'un desteğiyle bu kitabı hazırladık. Kitabın gizli kahramanları olan; kalemlerin kraliçesi Oya Özaltın'a, hedeflerin prensesi Nil Şenver'e, sessizliğin şimşegi Yosun Güreli'ye, olağanüstü yetenekler kralı Sedat Gösterikli'ye, süper gücü güler yüzü olan Tuğçe Ekmekçi'ye ve Genç Destek Genel Yayın Yönetmeni Özlem Esmergüle çok teşekkür ederiz.

Cumhuriyetimizin 100. yılında çocuklar için attığımız her adım, onların eğitime ve gelişimine sağladığımız her katkı ülkemizin geleceğinin teminatıdır.

Destek Yayınları Kurucusu
Yelda Cumalıoğlu

Sevgili Kitap Dostları,

Herkese Kitap Vakfı'nın amacı kitap okumayı sevdirmek, yaygınlaştırmak ve ihtiyaç sahiplerini kitaplarla buluşturmandır. Bugüne kadar köy okullarına bir milyon kitap ulaştırmakla milyonlarca çocuğun hayatına dokunduk.

Cumhuriyetimizin 100. yılında da çocuklarımız için bu kitabı hazırladık.

Bu özel kitapta, ünlü isimlerle bir araya gelerek dünya masallarından en sevdikleri öyküleri seçtik ve bir Dünya Masalları Antolojisi hazırladık. Bu antoloji, çocuklarımızın hayal gücünü besleyen ve onları okumaya teşvik eden bir kaynak olacak.

Bu kitabın satışından elde edilen gelirle köy okullarımıza ulaşmayı hedefliyoruz. Onlara göndereceğimiz her kitap yeni bir umut olacaktır. Çocuklarımızın ellerine bir kitap vermek, onlara sadece bir hikâye değil, bir gelecek armağan etmektir. Küçük yaşta edindikleri okuma alışkanlığı, onların aydınlık bir Türkiye'nin mimarları olmalarına yardımcı olacaktır.

Bu kitabın hazırlanmasında emeği geçen herkese, özellikle de Destek Yayınları'na, kurucusu Yelda Cumalıoğlu'na, Gold Yapım

kurucusu Faruk Turgut ve *Kızılılık Şerbeti* dizisi oyuncularına teşekkür ediyorum. Onların yardımıyla, gelecek nesiller için güzel izler bırakma fırsatını yakaladık.

Umarım bu kitaplar, çocuklarımızın dünyalarını genişletirken, onlara umut ve ilham verir. Birlikte, daha fazla okuyan bir Türkiye için çalışmaya devam edeceğiz.

Herkese Kitap Vakfı Kurucu Genel Başkanı
Bülent Şenver

Bir zamanlar ateşin etrafında toplanıp, yıldızlar altında anlatılan masallar, kuşaktan kuşağa aktarılan hazine parçalarıdır. Tıpkı bir hazine sandığını aralar gibi bu kitabın sayfalarında çocuklarımız hayal gücünün sınırlarını genişletecek, kendilerini çevreleyen dünyayı daha derinlemesine anlamaya başlayacaklardır...

Çocuklarımızın ilerleyen yaşamlarında daha başarılı ve mutlu bireyler olmalarına katkı sağlayacak bu projede yer almaktan mutluluk duyuyorum...

Sevgilerimle.

Gold Yapım Sahibi
Senarist, Yönetmen, Film Yapımcısı
Faruk Turgut

Herkese Kitap Vakfı Kurucu Genel Başkanı

Bülent Şenver

“Robin Hood masalı, adaletin ve iyiliğin zaferini simgeler. Bu masalı seçmemin sebebi, bu efsanevi karakterin cesareti, adalet duygusu ve cömertliğiyle genç okurlara ilham vermesini ummamdır. Bu masalla birlikte çocukların içindeki kahramanlık duygusunu canlandırıp, kalplerine iyilik yapma ve paylaşma ruhunu aşılayabileceğimizi düşünüyorum.”

ROBIN HOOD

Howard Pyle

Robin Hood, küçük bir çocukken bir hırsız tarafından dolandırılmıştı. Birinin malının, parasının haksız yere elinden alınmasının ne kadar üzücü olduğunu biliyordu. Bu nedenle büyüyünce iyilerin tarafında olmaya karar verdi. Kendini özellikle ok ve yay kullanımında geliştirdi. Attığı hedefi mutlaka vuran, çok iyi bir okçu haline geldi.

Yıllar sonra büyüyüp genç bir adam olunca, Sherwood isimli ormanda yaşamaya başladı. Bu orman zenginlerin geçiş yolu üstündeydi. Buradan geçmek isteyen zenginleri kolayca tuzağa düşürebiliyor, onlara zarar vermiyor ancak halktan topladıkları paralara, altınlara el koyuyordu.

Zenginlerden aldıklarını ise kendisine saklamıyor, civardaki yoksullara dağıtıyordu. Bu nedenle zenginler ondan nefret ederken, yoksullar arasında çok seviliyordu. Adeta bir kahramana dönüşmüştü. Haksızlığa uğrayan yoksullar, ormana gelip onu buluyor, ondan yardım istiyorlardı. Zenginler ve düşmanları ise onu ne yaparsa yapsın, yakalayıp hapse atamıyordu.

Robin Hood ormanda yalnız değildi. Dev gibi olmasına rağmen “Küçük John” diye tanınan arkadaşı yanında, Keşiş Tuck, Will, Stutely gibi arkadaşlarıyla birlikte bu soygunları gerçekleştiriyorlardı. Hepsi de iyi birer savaşçıydılar. Halka eziyet edenlerin adeta korkulu rüyası haline geldiler.

Nottingham şerifi ise Robin Hood’un düşmanıydı. Robin Hood ve arkadaşlarını yakalamak için ormana sürekli asker gönderiyor ancak başaramıyordu. Bölgenin güvenliğinden o sorumlu olduğu için başarısız görünüyordu. Zenginler ona ödeme yapıyor, Robin Hood’u bir an öne yakalaması için baskı kuruyorlardı.

Ormana asker göndererek Robin Hood’u yakalayamayacağını anlayan şerif, kurnazlık yaparak bunu başarmayı denedi. Robin Hood’u yakalamak için bir plan yaptı. Adamlarını çağırarak şöyle dedi:

“Bir okçuluk yarışması düzenleyeceğiz. En iyi atıcının kim olduğu bu yarışmada ortaya çıkacak.”

Adamları durumu önce anlamadı:

“Zaten en iyi atıcılar sizin emrinizde. Hepsini tanıyoruz...” dediler.

Şerif:

“Eğer en iyiyi okçuyu seçeceğimizi duyurursak, Robin Hood da dayanamaz gelir. Böylece ormanda yakalayamadığımız Robin’i, yarışmada kolayca yakalarız...” diye karşılık verdi.

Bu plan hepsinin aklına yatmıştı.

Sherwood Ormanı'ndan artık geçmeye korkan zenginler de bu teklifi beğendiler. Dört bir yana haberciler gönderilerek yarışma duyuruldu.

Haber kısa zamanda Sherwood Ormanı'na ulaştı. Nottingham'da yaşayan ve Robin Hood ile arkadaşlarını sevenler, onlara sürekli haber ulaştırıyorlardı.

Robin Hood'un yakın arkadaşları, bunun bir tuzak olduğunu hemen anladı.

“Şerif, seni tuzağa düşürüp yakalamak istiyor...” diye uyardılar. “Bu yarışmaya kesinlikle gitmemelisin.”

Elbette Robin Hood da bu tuzağı anlamıştı ama zeki bir adamdı. Yarışmaya katılmaya, okçuluktaki hünerini göstermeye kararlıydı.

“Hayır katılacağım...” dedi. “Korkmuyorum. Hem yarışmayı kazanacağım hem de tekrar Sherwood Ormanı'na döneceğim. Beni yakalayamayacaklar.”

Küçük John, Keşiş, Will ve diğerleri ısrar etse de Robin Hood'u ikna edemediler. O, kararını vermişti.

Nihayet yarışma günü geldi. Halk, yarışmayı izlemek için meydanı doldurdu. Okçular bir tarafa dizildi, bir başka tarafa da hedefler konuldu. On yarışmacı ok atacak, en başarılı olan kişi ise Robin Hood olacağı için yakalanacaktı. Şerif'in planı tıkr tıkr işliyordu ancak bir sorun vardı: Robin Hood kızıl saçlıydı ama okçular arasında kızıl saçlı biri yoktu.

Şerif, adamlarına:

“Robin Hood’u bulabildiniz mi?” diye sordu.

“Maalesef gelmedi majesteleri...” diye yanıt verdiler. “Tuzağı anlayıp, katılmaktan korkmuş olabilir.”

Şerif ise Robin Hood’un bu yarışmaya katılacağına emindi:

“Mutlaka gelecektir. Gözlerinizi dört açın!”

En iyi okçulardan biri de Nottingham şerifinin adamlarından William’dı. On tur boyunca atış yapılacak, en başarılı olan iki okçu, birinci olmak için altın birer ok atacaktı.

Okçular hedefe oklarını attılar ve en iyi okçular yavaş yavaş belli olmaya başladı. Sonunda hedefi en çok vuran iki kişi öne çıktı. Bunlardan biri şerifin adamı William idi. Diğeri ise yeşil kıyafetler giymiş, siyah saçlı bir adamdı.

William, son oku attı ve hedefi tam ortasından vurmaya başardı. Kalabalık bu başarıyı alkışladı. Şimdi sırada yeşil kıyafetli okçu vardı. Yayını gerdi ve bıraktı. Onun attığı ok, William’ın okunu ikiye bölerek aynı noktaya saplandı. Bu kadar başarılı bir atışı kimse beklemiyordu. Kalabalıktan hayret nidaları ve alkışlar yükseldi.

Şerif, bu okçunun kızıl saçlı olmasa da Robin Hood olduğunu artık anlamıştı.

“Robin Hood bu!” diye bağırdı adamlarına. “Yakalayın!”

Halk ise çok sevdikleri Robin Hood'a sevgi tezahüratı yapıyordu. "Robin! Robin! Robin!" diye bağıyor, alkışlıyorlardı.

Robin Hood, artık saklanamayacağını anlayınca, kafasındaki perüğü çıkarıp attı.

Şerifin adamları kalabalığın arasında Robin Hood'u yakalamaya çalıştılar. Ancak halk, kahraman olarak gördüğü Robin Hood'a yardım ediyordu. Onu bir türlü ele geçiremediler. Robin Hood, rahatça kaçıp yeniden Sherwood Ormanı'na döndü ve yine zenginden alıp, yoksullara dağıtmaya devam etti.

ROBIN HOOD

Robin Hood masalı burada sona eriyor. Kim bilir, belki hâlâ ormanda gezinip ok atıp hedefi vuruyordur. Belki hâlâ zenginden alıp yoksullara dağıtıyordur.

Ancak onun masalı bize geçmişten bugüne kadar bir ders veriyor: Kötülere karşı sessiz kalmamak gerekir. Onlara karşı, arkadaşlarla birlik olup karşı koymak gerekir. Böylece kötüler, kötülük yapma fırsatı bulamazlar. Kötüler, iyilerin birlik, beraberlik içinde olmasından çekinirler.

Ayrıca, iyi bir insan, önce kendini değil, zor durumda olanları düşünür. Yeteneklerini kendisi için değil, başkalarına faydası olsun diye kullanır. Robin Hood, bunu yaptı. Kim bilir, belki Sherwood Ormanı'nda hâlâ gezinip duruyordur!

Gold Yapım Sahibi / Yapımcı

Faruk Turgut

“Gılgamış’ın, uzun ve çetin yolculuğu, insanlığın yaşamı boyunca yolunu aydınlatacak öğretilerle dolu. Destanda Gılgamış’ın ölümsüz olamayacağını öğrendiğinde, mücadelesini sürdürmeye devam etmesi, benim için en etkileyici nokta olmuştur. Sizlerin de inandığınız doğru yolda her daim azimle, cesaretle ve sabırla ilerlemenizi dilerim...”

GILGAMIŞ DESTANI

Reginald Campbell Thompson

Çok eskiden, Hititler döneminde Gılgamış adında bir savaşçı vardı. Öyle güçlüydü ki kendini herkesten üstün görüyordu. Sonunda ona ders vermesi için Hitit tanrıları “Enkidu” isminde birini gönderdiler. Enkidu insandı ama vahşi hayvanlarla birlikte yaşıyor, onların dilini anlıyordu. Gılgamış bir kurnazlık yaparak, onu kandırması için güzel bir kadın gönderdi.

Kadın, Enkidu’yu ikna etti. Hayvanların arasına tekrar dönmek istedi. Hayvanlar ise artık onu aralarına kabul etmediler. Hayvanlarla konuşma yeteneğini kaybetmişti.

Enkidu, bunun üzerine Gılgamış’la arkadaş oldu. Birlikte birçok macera yaşadılar. Zamanla en yakın arkadaşlar haline geldiler.

Gılgamış, bir gün kutsal sedir ormanında yaşayan muhafız Humbaba’yı öldürmek istedi. Enkidu ise kutsal sedir ormanına insanların giremeyeceğini söyledi. Gılgamış, ona aldırmadı. Gıl-

gamiş'ın annesi de Enkidu ile aynı fikirdeydi. Onu ikna edemeyeceklerini anlayınca, Güneş Tanrısı Şamaş'tan oğluna yardım etmesini istedi.

Gılgamış ve Enkidu, sedir ormanına gittiler. Yolda Gılgamış kâbuslar gördü, Enkidu ise bunun iyiye işaret olmadığını anladı. Sonunda sedir ormanında Humbaba ile karşılaştılar. Humbaba bir devdi ama Gılgamış ve Enkidu onu yendi. Onlara Güneş Tanrısı Şamaş da yardım etmişti.

Humbaba can çekişirken Gılgamış ve Enkidu'yu lanetledi.

Ormandan dev bir sedir ağacı kesen Gılgamış ve Enkidu, dev boyutta tanrılar için bir kapı yaptılar.

Gök Tanrısı Anu'nun kızı Savaş Tanrısı İştâr, Gılgamış'tan hoşlandı. Gılgamış ise onu reddetti çünkü İştâr, daha önceki sevgililerine kötü davranmıştı. Sinirlenen İştâr, cennetteki bir boğayı yeryüzüne gönderdi. Bu boğa, yeryüzüne felaketler getirdi. Gılgamış ve Enkidu, el ele vererek boğayı da yenmeyi başardı. Boğanın kalbini söküp Şamaş'a sundular.

Günün birinde Enkidu hastalandı ve güçten düştü. Gılgamış onu iyileştirmek için ne yaptıysa başaramadı. Sonunda Enkidu öldü ve ölümler diyarına doğru yola çıktı.

Gılgamış, en yakın arkadaşı Enkidu'nun ölümüyle çok büyük bir üzüntü yaşıyordu. Tanrılara hediyeler sunarak, Enkidu ile birlikte ölümler diyarına yolculuk yapmak istediğini bildirdi. Enkidu'nun cesedinin yanından ayrılmadı ve gömülmesine izin vermedi.

Enkidu'nun cesedi altı gün sonra kokmaya başlayınca Gılgamış izin vermeye mecbur oldu. Fakat bu kayıptan çok etkilenmiş, ölümsüzlüğün sırrını bulmaya karar vermişti.

Utnapiştim'in yanına giderek, ölümsüzlüğün sırrını aramak istedi. Utnapiştim ve karısı, Büyük Tufan'dan kurtulabilen iki kişiydiler. Ölümsüzlükle kutsandıkları için artık yaşlanmıyor, doğudaki Dilmun şehrinde yaşıyorlardı.

Gılgamış, dağları, nehirleri aşarak dünyanın sonunda bulunan Maşu Dağı'nın zirvesine kadar çıktı. Sonra iki dev akrebin koruduğu bir kapıya ulaştı. Akreplerin biri dişi biri erkekti. Ona:

“İnsanların bu kapıdan geçmesi uygun değil...” dediler.

Gılgamış, yine de girmek istedi. Akrepler kapıyı açtı ve onu içeri aldılar.

İçeride ne bir ışık, ne rüzgâr, ne de ses vardı. Gılgamış, karanlıkta doğuya doğru hiç durmadan yürüdü. Günler sonra bir ırmak sesi duydu. Sonra rüzgârı hissetti. Burada bir kadın tarafından işletilen bir han buldu. Kadının yardımıyla Urşanabi adındaki kayıkçıyı bulup geri kalan yolculuğunda ondan yardım aldı.

Yolculuk sırasında taştan devlerle karşılaştılar. Gılgamış onları düşman sandı ama değillerdi. Nihayet Dilmun şehrine ulaşmayı başardılar.

Utnapiştim, Urşanabi'nin yanındaki kişinin kim olduğunu sordu. Gılgamış kendisini tanıttı ve hikâyesini anlattı.

Utnapiştim:

“Ölümden kaçmak imkânsızdır...” dedi. “Ölümü düşünerek günlük hayattaki eğlenceyi kaçırma! İnsanlar, ölümsüzlüğün peşine düşmek yerine, ellerindeki zamana değer vermeli...”

Gılgamış, Utnapiştim'e Büyük Tufan'dan nasıl kurtulduklarını da sordu. Tanrı Enlil kızmış, dünyaya tufan göndermişti. İnsanların yaptığı gürültüden rahatsız olan Enlil, başka tanrılara söylemeden insanların tümünü öldürmeye karar vermişti. Fakat başka bir tanrı bu planı duyup, “dünyanın sular altında kalacağını” Utnapiştim'e haber vermişti. O da karısıyla birlikte bir teknede yağmuru beklemişti. Böylece herkes ölürken, o ve karısı hayatta kalabilmişti.

“Dünya sular altında kaldı ve teknemiz Nisur Dağı'nın tepesine oturdu...” dedi Utnapiştim. “Orada suların çekilmesini bekledik. Önce bir kumru gönderdik, geri döndü. Konacak bir yer bulamadığımızı anladık. Sonra bir kırlangıç gönderdik. O da döndü. Üçüncü gün bir karga gönderdik, dönmedi. Onun gittiği yöne gitmeye karar verdik. Kurtulduğumuz için Enlil bize öfkeliydi; tanrılara hediyeler sunduk, bağışlanma diledik.”

Diğer tanrılar da Enlil'e kendi başına karar verdiği için kızgındı. Aralarında tartışma başlamıştı. Utnapiştim'in hazırladığı sunaklar ve hediyeler, onların öfkesini yatıştırdı. Utnapiştim'i ölümsüzlükle kutsayarak, aralarına almaya karar vermişlerdi. Utnapiştim, anlatmaya devam etti:

“Fakat aralarında yaşamamıza izin vermediler. Onlardan uzakta yaşamamızı istediler.”

Gilgamiş sordu:

“Ben böyle bir olayı nasıl yaşayabilirim? Tanrıları bir araya nasıl toplayabilirim?”

Utnapiştim’in bu soruya bir cevabı yoktu. Ona:

“Altı gün, yedi gece boyunca hiç uyuma...” tavsiyesini verdi.

Gilgamiş bunu denedi ama hemen uykuya daldı. Yedi gün boyunca uyudu. Uyandığında ise başarılı olamadığını gördü. Utnapiştim:

“Şehrine dön ve krallık yap. Tanrılar herkesi krallıkla ödüllendirmez. Bu görevi layığıyla yerine getirmelisin...” dedi.

Gilgamiş’in yaptığı seyahatte elbiseleri yırtılmış, üstü başı perişan olmuştu. Bir krala benzeyen hali yoktu. Utnapiştim’in tavsiyesiyle bir nehirden yıkandı ve üstünü değiştirdi.

Utnapiştim’in karısı:

“Bu kadar yolculuk yapmış biri eli boş dönmemelidir...” dedi. “Hiç olmazsa bir hediyeyi hak ediyor.”

Utnapiştim ve karısı, Gilgamiş’a hediye olarak bir sır verdiler. Denizin dibinde yetişen bir ot, ölümsüzlük vermese bile yeniden genç olmayı sağlıyordu.

Gılgamış, otun yetiştiği yere gitti. Ayağına taşlar bağlayarak denizin dibine kadar indi. Otu yanına almış, ülkesine dönünce bir ihtiyar üzerinde denedikten sonra kullanmaya karar vermişti. Yolda yılan için bir göle girince, bir yılan geldi ve bitkiyi yedi. Yılan deri değiştirip gençleşti ve gitti. Gılgamış ise üzüntüyle ülkesine döndü.

Sonunda günü gelince Gılgamış da ölümler arasına katıldı ve ülkesindeki insanlar, bir daha onun gibi birisi gelmeyeceği için yas tuttular.

GILGAMIŞ DESTANI

Sonuç olarak, hepimiz insanız. Kimimiz kral, kimimiz süper kahraman, kimimiz şampiyon gibi görünsek de hepimiz aynı insanız. Bunu bilerek yaşamamız, boş hayallerin peşinde koşmamamız gerekir. Olmayacak işler peşinde koşmak, boşa zaman harcamamıza, çok kıymetli olan zamanımızın kaybolup gitmesine neden olur.

İnsan, hayallerinin peşinde koşmak yerine, hayatını en güzel şekilde yaşamaya çalışmalıdır. Olmayacak bir maceranın peşinde koşmak yerine, üzerinde bulunan sorumlulukları en iyi şekilde yerine getirmelidir. Eğer bunu anlamazsa, boş yere yorulur, zaman harcar, ömrü boşa boşuna geçip gitmiş olur.

Efsanelerin peşine düşmek yerine, bazen elindeki güzelliklerin kıymetini bilmek çok daha faydalıdır.

Destek Yayınları Kurucusu
Yelda Cumalıoğlu

“Hayat, kalbi temiz olana, yürekten isteyip emek verene asla duyarsız kalmaz. Hayallerimizden asla vazgeçmeyelim.”

DENİZKIZI

Hans Christian Andersen

Küçük Denizkızı, masmavi bir denizin dibinde, babası ve kız kardeşleriyle birlikte yaşıyordu. Denizin dibindeki bu dünyada denizkızları, deniz adamları, renkli balıklar, denizyıldızları hatta balinalar vardı. Küçük Denizkızı da bu güzel yerde yaşamını sürdürüyordu. Denizin üstünü ise hiç görmemişti. Babası sürekli onu tembihliyor, “Sakın denizin dışına çıkma! İnsanlar çok tehlikeli olabilir. Başka tehlikeler de var...” diyordu.

Buna rağmen Denizkızı bir gün merakını yenemedi. Kendi başına denizin üstüne çıkması mümkün olmadığı için, arkadaşı olan balinadan yardım istedi. Balina önce yanaşmadı ve:

“Baban haklı. Denizin üstünde senin için tehlikeler var...” dedi.

Denizkızı ısrar edince ise onu kıramadı. Ağzını açtı ve oraya saklanmasını sağladı.

Balınanın ağzına saklanan Denizkızı, böyle sualtındaki muhafızlara yakalanmadan denizin üstüne çıkabildi.

Suyun üstünü ilk kez görüyordu. Gerçekten üstü de altı kadar güzeldi. Yukarıda deniz gibi mavi bir gökyüzü, uçan kuşlar vardı. Beyaz bulutlar yüzüyordu gökyüzünde. Denizkızı, gemileri de ilk kez gördü. Yakınlarda bir gemi vardı ve çok ilginç görünüyordu.

Yüzerek gemiye yaklaşınca bir flüt sesi duydu. Arkadaşı olan yunus, yanına yaklaştı ve uyardı:

“Küçük Denizkızı, nereye gidiyorsun? İnsanlara yaklaşma. Seni görürlerse yakalayıp götürürler!”

Küçük Denizkızı aldırmadı:

“Görünmeden yaklaşacağım.”

“Ama bu çok tehlikeli!”

Denizkızı da aslında biraz korkuyordu ama duyduğu flüt sesini merak etmişti.

Duyduğu ses gemideki partiden geliyordu. Ülkenin prensi için gemide bir kutlama düzenlenmişti.

Denizkızı gemiye iyice yanaştı ve küçük bir kayalığın üzerine çıkıp oturdu. Flüt sesine eşlik ederek şarkı söylemeye başladı. Öyle güzel bir sesi vardı ki duyan bayılırdı. Nitekim onun güzel şarkısını prens de duydu. Bu güzel sesi duyar duymaz da âşık oldu. Sesin kaynağını anlamak için bakındı.

Denizkızı'nın haberi yoktu ama çok kötü kalpli bir cadı da onları izliyordu. Denizkızı'nı görmüş, onu yakalamak için bu durumu fırsat bilmişti. Hemen bir fırtına çıkardı. Sular dev dalgalarla çalkalandı. Denizkızı neye uğradığını şaşırıldı. Denizkızı suya dalarak fırtınadan korunabilmişti ama gemi dev dalgalara dayanamadı. Su alarak battı. Denizkızı, suyun içindeki prensi gördü. Kendinde değildi. Onu kurtarıp kumsala bıraktı ve tekrar suya döndü.

Prens kendine geldiğinde kumların üstünde yatıyordu. Bir denizkızının kendisini kurtarmaya geldiğini hayal meyal hatırlıyor, onun söylediği güzel şarkı ise kulaklarından gitmiyordu.

Denizkızı yeniden evine dönmüştü. Üstelik yanında, gemi batarken prensle birlikte kurtardığı flüt de vardı. Babası yanına gelince flütü gördü.

“Bu, insanlara ait bir çalgı!” dedi. “İnsanlarla görüşmeni yasaklamıştım. Demek ki beni dinlememişsin...”

Denizkızı, yaşadıklarını babasına anlattı. Babası, prensin hayatını kurtardığı için iyi bir şey yaptığını düşünüyor ama onun için de endişeleniyordu.

“Bundan sonra denizaltı ülkesinden ayrılman yasak!” dedi.

Denizkızı'nın aklında hep prens vardı. Onu düşünmeden duramıyordu. Sonunda gidip cadıdan yardım istemeye karar verdi. Nihayetinde onun sihirli güçleri vardı ve yardım edebilirdi.

Kötü kalpli cadının aradığı fırsat ayağına gelmişti. Şartını söyledi:

“Sana yardım ederim ama karşılığında güzel sesini isterim. Sesini bana vermeyi kabul ediyor musun?”

Denizkızı, prensi öyle seviyordu ki hemen kabul etti.

Cadı, küçük Denizkızı'nı bir insana dönüştürdü.

“Bu sihir üç gün içinde bozulacak...” dedi sonra. “Eğer üç gün içinde prensi kendine âşık edemezsen, yeniden bir denizkızına dönüşeceksin ve bir daha prensi görmeyeceksin!”

Denizkızı, yanına yunusu da alarak suyun üstüne çıktı. Artık eskisi kadar hızlı yüzemiyordu çünkü belinden aşağısında yüzgeçler değil, bacakları vardı.

Prens de günlerdir kendisini kurtaran Denizkızı'nı arıyordu. Sonunda sahilde gördüğü kızı tanıdı ve koştu.

“Beni kurtaran sendin, değil mi?” diye sordu.

Denizkızı sesini cadıya verdiği için konuşamadı. Başını salladı. Elindeki flütü prene uzattı.

Prens onu alarak saraya götürdü. Kendisini kurtaran denizkızı bu olmalıydı ama güzel sesini duymadan inanamıyordu. “Belki de hayal gördüm...” diye düşünüyordu.

İki gün boyunca Denizkızı, prensin kendisine âşık olmasını bekledi. Artık ümidini kaybetmek üzereyken, üçüncü gün, büyükannesi, kız kardeşleri ve babası çıkageldi.

Büyükannesi:

“Her şeyi öğrendik kızım...” dedi. “Sana yardıma geldik.”

Babası, deniz kabuklarına elindeki asa ile dokundu. Kabuğun içindeki sesler Denizkızı'na tekrar döndü. Denizkızı bir anda sesine kavuştu. Yeniden şarkı söylemeye başladı. Sesi öyle güzeldi ki prens de duyar duymaz gerçekten Denizkızı olduğunu anladı.

Denizkızı ve prens evlendiler. Denizkızı insan olmayı seçerek, prensle birlikte sarayda sonsuza kadar mutlu yaşadı.

DENİZKIZI

Kimi zaman çok farklı görününler arasında, aslında görüldüğü kadar fark yoktur. Dış görünüşlerimiz farklı da olsa, özde bütün insanlar birbirimize benzeriz. Bunu bilerek diğer insanlara yaklaşanlar, mucizelerin gerçekleşebildiğini görürler.

Sevginin önüne geçebilmek ise mümkün değildir. Gerçek sevgilerde, arada büyük uçurumlar var sanılsa bile sonunda yine kavuşulur. Buna engel olmak isteyenlerin kurdukları tuzaklar ise çaba gösterilerek bozulur.

